

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: J. L.
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Jiřím Klavíkem
sídlem Havlíčkova 99, 537 01 Chrudim

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 708 92 822
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

za účasti: EKOGLOBAL FILTR s.r.o., IČ 259 95 952
sídlem Kuklenská 1489/5, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2023, č. j. SpKrÚ 67175/2023-7

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V souzené věci stavebního povolení k vybudování zpevněné příjezdové cesty jde o to, zda námitky žalobkyně byly uplatněny v odpovídající fázi povolovacího procesu stavby. Soud se rovněž vyjádří ke vztahu stavebního povolení k vybudování příjezdové cesty v místech, kde se dosud nacházela veřejně přístupná účelová komunikace.

I. Vymezení věci

2. Žalobkyně je vlastnící pozemků p. č. st. XA s rodinným domem č. p. X, p. č. st. XB s garáží, p. č. XC a p.č. XD, které se všechny nacházejí v katastrálním území Š. (dále jen „nemovitosti žalobkyně“, případně též „RD žalobkyně“ či „garáž žalobkyně“). Přístup k nemovitostem žalobkyně není v současnosti realizován přímo z místní komunikace obce S. vedené na p.č. XE, nýbrž prostřednictvím účelové komunikace vedoucí po pozemku p.č. XF (před oddělením části později označené jako p.č. XG), vše v k.ú. Š. Původní pozemek p.č. XF vlastní třetí osoba.
3. Městský úřad Chrudim, stavební odbor (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 24. 5. 2023, pod č.j. CR 043261/2023 STO/Ja na žádost stavebníka – osoby zúčastněné na řízení, stavební povolení na stavbu „S. – Š., úprava příjezdu na pozemek p.p. č. XH“ SO 101 Zpevněné plochy.
4. Podstata stavebního povolení dle jeho textu spočívala v úpravě stávajícího příjezdu pro tři rodinné domy realizovaného po stávající účelové komunikaci. Místo napojení na místní komunikaci zůstalo zachováno, došlo k úpravě nároží poloměrů. Povolovaná stavba byla umístěna na pozemku p.č. XF v k.ú. X, a to již dříve vydaným (později prodlouženým) územním rozhodnutím č.j. MěÚSl/04642/2018 ze dne 26. 9. 2018. Jednalo se tak o zpevnění ploch a jejich odvodnění.
5. V průběhu stavebního řízení žalobkyně vznesla více námitek, včetně námitek zhoršení příjezdu ke garáži. Navrhla, aby z důvodu lepšího vsakování byl v sousedství komunikace umístěn pás šterku namísto navrženého trávníku. Stavební úřad námitek žalobkyně vypořádal, ověřil s projektantem příjezdové podmínky ke garáži a po projednání došlo k nahrazení trávníku požadovaným šterkem, a to též ve spolupráci s projektantem. Žalobkyně i tak v závěru řízení setrvala na tom, že povolená varianta jí neumožní přístup k nemovitostem v rozsahu uvedeném v deklaratorním rozhodnutí ze dne 31. 5. 2012. Tímto rozhodnutím byl určen rozsah účelové přístupové komunikace na p.č. XF. Stavební úřad se námitkami zabýval, uzavřel, že příjezd k nemovitostem žalobkyně zůstane zachován. Závěrem připomněl, že dle § 114 odst. 2 stavebního zákona se k námitkám, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení nepřihlíží.
6. Žalobkyně se proti stavebnímu povolení odvolala. Tvrdila, že nemá přístup k (páso) pozemku p.č. XD v k.ú. X přímo z místní komunikace. Z druhé strany ji v přístupu brání garáž na pozemku p.č. XB. Opětovně odkázala na dřívější deklaratorní rozhodnutí o určení účelové komunikace (viz předchozí odstavce odůvodnění), které je novou cestou dle stavebního povolení měněno v její neprospěch. Navržená trasa veřejně přístupné komunikace žalobkyni podstatně ztíží přístup k jejím pozemkům. Odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), ze které plyne, že obecné užívání komunikace nemůže být vyloučeno pozdějším jednostranným úkonem vlastníka, který souhlas k užívání udělil.
7. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítl. Žalovaný konstatoval, že nově realizovaný přístup k pozemkům žalobkyně p.č. XC (k RD) a p.č. st. XB (ke garáži) byl stavebním úřadem řešen dostatečně a bude dle dokumentace vyhovující. Přístup k pozemku p.č. XD zůstává zachován z pozemní komunikace, nedochází ke změně. K námitce

dřívějšího určení účelové komunikace uvedl, že nyní jde o vylepšení současného stavu při zachování dopravního režimu na pozemku p.č. XF k.ú. X. Zopakoval, že k námitkám, jež mohly být uplatněny v územním řízení se nepřihlíží. Územní rozhodnutí bylo vydáno a je pravomocné.

II. Shrnutí žaloby

8. Žalobkyně v žalobě ze dne 28. 12. 2023 navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. Setrvala prakticky na svých námitkách ze stavebního řízení. Uvedla, že přístup na její nemovitost se zhorší. Přístup k pozemku p.č. XD v k.ú. X nemůže realizovat přes pozemek p.č. XI, neboť ten patří jejím rodičům.
9. Namítla, že nově povolovaná příjezdová cesta vede v odlišných místech, než tomu tak bylo u dříve deklarované účelové komunikace podle rozhodnutí z roku 2012. Nový příjezd vede v blízkosti jejích pozemků a nastanou problémy při přepravě objemnějších věcí velkým nákladním vozidlem (např. uhlí či dřevo na topení). Podstatou tak je její nesouhlas se změnou vedení veřejné účelové komunikace po pozemku p.č. XF, resp. p.č. XG po oddělení, vše v k.ú. X. Rozhodnutí, kterým byla dne 31. 5. 2012 deklarována účelová komunikace (viz odst. 5 odůvodnění shora), je pravomocné a závazné jak pro účastníky, tak pro správní orgány.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl, aby ji soud zamítl. Setrval na tom, že přístup k pozemku p.č. XD v k.ú. X má žalobkyně zajištěn z místní komunikace. Pozemky p.č. XI a p.č. XD tvoří jeden celek, zahradu. Stavba komunikace nemá žádný dopad na přístup k pozemku p.č. XD. Uvedl, že pozemek p.č. XF, na kterém se v současnosti, tj. před výstavbou nachází účelová komunikace je v dopravně zanedbaném stavu a trasa komunikace (vyjeté koleje) je závislá na rozmarech počasí. Komunikace není odvodněna, v blízkosti se nachází množství náletových dřevin.
11. Povolená stavba není v rozporu s dříve vydaným deklaratorním rozhodnutím o určení účelové komunikace. Současný stav (nezpevněné) komunikace je nevyhovující, stěží může poskytnout bezpečnou přepravu větších nákladů, které zmiňuje žalobkyně. Nově zhotovená komunikace naopak dopravní spojení zlepší a přinese smysluplný dopravní režim. Žalovaný nespatriil rozpor s dřívějším deklaratorním rozhodnutím. Zdůraznil, že povolovaná stavba byla již umístěna dříve vydaným a pravomocným rozhodnutím. Předmětem prvostupňového rozhodnutí je stanovení podmínek pro provedení stavby a pro její užívání.

IV. Osoba zúčastněná na řízení

12. Stavebník – osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila

V. Replika žalobkyně

13. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že jí předně jde o zachování přístupu k rodinnému domu č.p. X na p.č. st. XA a ke garáži na p.č. st. XB. Na pozemku p.č. XF se původně nacházely vzrostlé stromy, po jejich vykácení rostou náletové dřeviny. Setrvala na tom, že nová komunikace je vedena odlišně od původně úřady deklarované. Podle dokumentace má být komunikace vzdálena 2 metry od hranice jejích pozemků a má být široká 3,5 metru. Největší problém nastane v příjezdu ke garáži, obdobně bude obtíž při vjezdu na pozemek s rodinným domem. Šířka komunikace umožní vjezd jednoho nákladního vozidla jiné vozidlo již komunikaci nebude moci použít.

VI. Posouzení věci soudem

14. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen jako „s. ř. s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
15. Žaloba není důvodná.
16. Významnou podstatou žalobních námitek je tvrzení žalobkyně, že povolenou stavbou zpevněné komunikace s zhorší přístup k jejím nemovitostem. Ke zhoršení tak dojde oproti stavu, jež byl uveden (přístupová cesta zakreslena) v deklaratorním rozhodnutí o určení veřejně přístupné účelové komunikace z 31. 5. 2012. Dřívější stav jí umožňoval příjezd kolmý, navržená komunikace je úzká a vede v blízkosti hranic pozemků.
17. Soud zcela na úvod uvádí, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu (orgán I. stupně) tvoří pro účely přezkumu jeden celek. Rovněž platí, že pokud soud s vypořádáním námitek, jak bylo provedeno správními orgány, souhlasí, může na toto odkázat. Přitom není nutné, aby argumentaci po novu opakoval či dokonce byl svým způsobem povinen přijaté závěry reprodukovat s použitím jinak formulovaného textu.
18. Soud má za to, že správní orgány žalobkyni v podstatném osvětlily veškeré úvahy, jež je vedly k zamítavému vypořádání jejích námitek. Je tomu tak i přes to, že v odůvodnění nebyla výslovně vypořádána argumentace ve vztahu k dřívějšímu deklaratornímu rozhodnutí o určení účelové komunikace. Správní orgány však správně uvedly, že ve stavebním řízení nelze vypořádávat námitky, které měly či mohly být uplatněny v dřívějších fázích povolovacího procesu.
19. Pro územní řízení podle § 89 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“) platí, že *závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, při kterém musí být nejpozději uplatněny také připomínky veřejnosti; jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.*
20. Pro územní řízení podle § 89 odst. 4 věta druhá stavebního zákona platí, že *osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno.*
21. Pro stavební řízení podle § 114 odst. 1 věta první stavebního zákona platí, že *účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.*
22. Pro stavební řízení podle § 114 odst. 2 stavebního zákona platí, že *k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*
23. Ze shora citované právní úpravy a z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že územní řízení i stavební řízení je ovládáno principem koncentrace námitek. V územním řízení

je přirozeně místo pro námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, mezi tyto námitky předně patří umístění stavby do území a vymezení její vzdálenosti od sousedních nemovitostí. Ve stavebním řízení je pak oproti tomu místo pro námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno vlastnické právo účastníka řízení nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

24. Zákon neumožňuje uplatnit ve stavebním řízení námitky, které kvůli svému předmětu mohly a měly být vzneseny v územním řízení, správní orgán vedoucí stavební řízení nemá pravomoc vyhovět námitkám, které svým předmětem spadají do územního řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 6. 2013, č. j. 4 As 7/2013-30, body 15-17, a ze dne 25. 7. 2016, č. j. 4 As 63/2016-39, body 19-22). Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a krajských soudů ve správních věcech jsou dostupná na <http://www.nssoud.cz>.
25. Ačkoli lze územní rozhodnutí, stavební povolení (případně též následné povolení zkušebního provozu a kolaudační souhlas) považovat za navazující, tj. řetězíci se správní akty, které se mohou i vzájemně ovlivňovat, nelze princip koncentrace námitek překonat tím, že námitky koncentrované v územním řízení budou posouzeny v řízeních navazujících (stavebním, kolaudačním atd.). Předmět územního řízení se liší od předmětu řízení stavebního, přičemž v rovině procesní je tato zásada zhmotněna zavedením zákazu uplatňovat ve stavebním řízení námitky, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení (§ 114 odst. 2 stavebního zákona); také okruh účastníků územního řízení je širší než okruh účastníků stavebního řízení. K tomu NSS výslovně uvedl, že otázky, které věcně náleží do územního řízení, nelze učinit předmětem sporu v rámci postupů povolujících užívání již dokončené stavby (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2017, č. j. 10 As 91/2017-40, bod 22). Obdobně tedy otázky patřící do územního řízení nelze učinit ani předmětem stavebního povolení.
26. Námitka žalobkyně spočívající v nesouhlasu s tím, na jakém místě a v jakých rozměrech bude komunikace (stavba) provedena, souvisí s předmětem územního řízení. Tedy s tím, kam přesně a v jakých rozměrech se stavba umísťuje do území, a to dle záměru stavebníka. Tuto námitku proto mohla a měla žalobkyně uplatnit nejpozději ve lhůtě pro podání námitek stanovené správními orgány v územním řízení. Ze správního ani soudního spisu se nepodává jakákoli informace o tom, zda byly uvedené námitky v územním řízení projednávány. Sama žalobkyně nic takového ani v žalobě nezmiňuje. To však nemění nic na tom, že ve stavebním řízení již pro obdobné námitky není z důvodu opožděnosti místo.
27. Žalobkyně namítá změněné skutečnosti v umístění stavby oproti dřívějšímu stavu, přitom v této spojitosti je bez významného rozdílu, zda konsekventně argumentuje rozporem s dřívějším deklaratorním rozhodnutím, či jiným způsobem. Do jejích práv mohlo být zasaženo např. nedodržením odstupových vzdáleností stavby, soud by připustil (za podmínky včasnosti) i námitku zhoršení přístupových poměrů, pokud by byla podložená a důvodná, resp. by šlo o přímé dotčení na právech žalobkyně. Muselo by se však jednat o jinou (dřívější) fázi povolovacího procesu. Ve stavebním řízení připadají do úvahy námitky proti projektové dokumentaci, nikoli však dokumentaci k umístění stavby, neboť ta byla předmětem předchozí fáze řízení. Dále mohou být vznášeny námitky proti způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno vlastnické právo účastníka řízení. O takové námitky však v případě žalobkyně nešlo. V řízení vznesla námitku proti projektové dokumentaci týkající se odvodnění komunikace a této bylo vyhověno změnou úpravy povrchu sousedícího s komunikací.

28. Námitkami směřujícími k umístění stavby, jež dle navazujících tvrzení žalobkyně má přinést zhoršení přístupu k jejím nemovitostem se správní orgány v daném řízení zabývat nemohly. To s ohledem na shora zmíněnou zásadu koncentrační pro jednotlivé fáze povolovacího řízení. Rovněž pak ani soud se vzhledem ke shora uvedenému nemohl stěžejní žalobní námitkou v rámci přezkumu napadeného stavebního povolení zabývat. Pro účelu přezkumu je totiž třeba námitky žalobkyně vyhodnotit v příslušných souvislostech, tedy dle jejich podstaty. Tvrzené zhoršení přístupu k RD či garáži žalobkyně by pak mohlo být, vzhledem k formulaci námitek, důsledkem umístění stavby, tedy příjezdové zpevněné plochy a nikoli jejího, např. materiálového či jiného, provedení. Námitky nesměřují ani k podmínkám, jež jsou stanoveny pro užívání stavby. Námitky tak měly být uplatněny v řízení o umístění stavby a nikoli v pozdějším, byť navazujícím řízení.
29. Soudu tedy nezbylo než žalobu zamítnout. Soud se přesto nad rámec nutného odůvodnění rozhodnutí vyjádří k námitkám žalobkyně.
30. Pozemek p.č. XD v k.ú. X ve vlastnictví žalobkyně přímo sousedí s místní pozemní komunikací ve vlastnictví obce. Žalobkyně tedy k němu má přístup zajištěn. Pozemek rovněž bude nadále mezovat se šterkovým povrchem, jež bude součástí nově budované zpevněné cesty na p.č. XG. Žalobkyně netvrdí, že by k pozemku, u něhož se svým charakterem jedná o část zahrady, bylo třeba mít zajištěný přístup automobilem. Soud neuniklo, že na výkrese připojeném k rozhodnutí z 31. 5. 2012 je komunikace zakreslena až k hranici tohoto pozemku, nejde však o přístup kolmý a v plně šíři dopravního prostředku. Soud má za to, že se jednalo o přístup ke kolnám ve výkrese zakresleným. Dotčení na právech žalobkyně zde soud neshledal.
31. Ve vztahu k námitkám přístupu k rodinnému domu a garáži je v případě žalobkyně potřeba připomenout, že se jedná (a též se v minulosti jednalo) o přístup vedený po pozemku ve vlastnictví třetí osoby. Je tedy na místě přístup koncipovat s přihlédnutím k tomu, že vlastnické právo vlastníka má být omezeno v minimální míře. To platí též za situace, kdy bylo objasněno, že se na místě nachází účelová komunikace ve smyslu § 7 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích. Přístup žalobkyně k jejím pozemkům tak má splňovat jistý minimální standard potřebný k zajištění dopravní obslužnosti. Naopak stěží by byl odůvodnitelný požadavek na (pohodlné) složení palivového dřeva, stálé možnosti příjezdu více automobilů, vč. nákladních (se dřevem či uhlím). Samotná navržená šíře (účelové) komunikace 3,5 metru má zabezpečit nutnou a potřebnou komunikaci a nikoli plnohodnotný provoz tak, jak by tomu bylo u vyššího typu komunikace s běžnou minimální šířkou 3 m v každém jízdním pruhu. Dřívější deklaratorní rozhodnutí rovněž obsahovalo zmínku o tom, že šíře komunikace je přibližně 3 metry.
32. Samotné námitky žalobkyně o zhoršení příjezdu k jejímu rodinnému domu či garáži nejsou blíže podloženy ani nejsou blíže konkretizované. Přitom stavební úřad v rozhodnutí (strana 5 uprostřed) uvedl, že projektant stavby konstatoval, že technické požadavky pro vjezd a výjezd vozidel jsou zajištěny. Soudu není známo, zda uvedené bylo projednáno v územním řízení. Námitky žalobkyně by i v případě územního řízení stěží byly dostatečně konkrétní pro účely jejich možného řádného posouzení. Prostým porovnáním výkresové části rozhodnutí z 31. 5. 2012 a výkresu projektového dopravního řešení povolené stavby není ani možné uzavřít, že by došlo k významnému zkrácení práv žalobkyně. V místě příjezdu k RD a garáži žalobkyně je komunikace široká 3,5 m, přiléhající manipulační plocha (ev. odrazný pruh krytý šterkem) je široký 2 metry. Nadto v daném místě je umístěna zatačka, která v oblouku dosahuje šíře dvojnásobku šíře navržené komunikace. Soud tak uzavírá, že příjezd k nemovitostem

žalobkyně nebude omezen; téměř jistě bude přinejmenším umožněno pohodlné zacouvání automobilem k nemovitostem žalobkyně včetně garáže, včetně umožnění výjezdu.

33. K platnosti a závaznosti předchozího deklaratorního rozhodnutí o určení účelové komunikace ze dne 31. 5. 2012 a argumentaci žalobkyně odkazem na rozhodnutí NSS soud uvádí, že odkazovaný typ rozhodnutí je vydáván s výhradou změny okolností, jde tedy o rozhodnutí za podmínek *rebus sic stantibus*. Toto plyne z ustanovení § 101 písm. e) správního řádu ve spojení s § 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (k tomu blíže rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2015, č.j. 8 As 36/2014-68, bod 28). Soud zde, opět s výhradou toho, že věc měla a mohla být projednána v řízení o umístění stavby, konstatuje, že předchozí komunikace měla charakter „vyježděné“ cesty po pozemku, který není ve vlastnictví žalobkyně. Pokud pak vlastník pozemku má zájem příjezdovou cestu o vyšší kvalitě vybudovat, a to svým nákladem (k zlepšení dopravního napojení viz argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí), není na místě skrze námitky žalobkyně dosáhnout toho, aby komunikace byla umístěna v totožném místě, neboť by tím došlo k nepoměrnému omezení práv vlastníka pozemku. Vše ovšem za podmínky, že přístup k pozemkům žalobkyně bude v přijatelné míře zajištěn.

VII. Závěr a náklady řízení

34. Soud tak shrnuje, že žalobkyně měla a mohla námitku zásahu do svých práv spočívající ve zhoršení přístupu k jejím nemovitostem uplatnit již v územním řízení. To však neučinila, proto se soud nemohl touto námitkou v rámci přezkumu stavebního povolení s ohledem na princip koncentrace námitek zabývat. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.
36. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud v řízení neuložil žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 5. červen 2024

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu